

Naslov izvornika: Your Own Perfect Medicine

Copyright © 1994 by Martha M. Christy

Copyright © za hrvatsko izdanje Ostvarenje d.o.o. 2020

Prijevod: Davor Stančić

Lektura: Julijana Anić, Zdenka Lončarić

Grafičko uređenje: Ostvarenje d.o.o.

OSTVARENJE d.o.o.

D. Vukojevac 12, 44272 Lekenik

Telefon: 044/732-246, faks: 044/732-230

<https://www.izvorznanja.com>

ostvarenje@izvorznanja.com

ISBN 978-953-306-029-3

CIP zapis je dostupan u računalnome katalogu Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu pod brojem 001085941

**Vaš
vlastiti
savršeni
lijek**

Martha M. Christy

Nevjerojatan, dokazani, prirodni čudesni lijek
koji medicina nikad nije obznanila!

OSTVARENJE

Upozorenje

Nije namjera da se medicinske informacije i postupci navedeni u ovoj knjizi koriste kao zamjena za stručnu medicinsku pomoć i savjet liječnika. Ljudi koji čitaju ovu knjigu i donesu odluke povezane s vlastitim zdravljem ili zdravstvenim postupcima za koje vjeruju da se temelje na idejama iz ove knjige, čine to na vlastitu odgovornost i kao dio svog ustavnog prava. Molimo da ne koristite ovu knjigu ako niste spremni prihvatiti odgovornost za rezultate koji proizađu korištenjem bilo kojeg savjeta, pripravka ili postupka iz ove knjige. Autor i izdavač nisu odgovorni za bilo kakve nepoželjne učinke ili posljedice korištenja bilo kojeg savjeta ili informacije sadržane u ovoj knjizi već nude ovaj materijal kao informaciju na koju javnost ima pravo i može je koristiti po vlastitom nahođenju.

O autorici

Martha Christy je savjetnica za prehranu i prirodne metode očuvanja zdravlja, spisateljica i urednica u području medicinskih istraživanja te autorica međunarodne uspješnice *Learn to Control Stress With the Stress Test*. Autorica je više knjiga iz tih područja.

SADRŽAJ

Prvo poglavlje: Zapanjujuća neispričana priča	9
Drugo poglavlje: Što o tome zna suvremena znanost (a nije nam rekla)	23
Treće poglavlje: Zašto nitko ništa ne zna o najviše istraživanoj prirodnoj tvari u medicini	47
Četvrto poglavlje: Rezultati istraživanja i slučajevi	99
Istraživanja i klinička ispitivanja	106
Peto poglavlje: Povijest najstarijeg lijeka na svijetu	249
Šesto poglavlje: Kako kod kuće koristiti ovu terapiju	263
Sedmo poglavlje: Specifični poremećaji	299
Dodatak A: Popis lužnatih i kiselih namirnica	319
Dodatak B: Preporučena literatura	323
Dodatak C: Reference	327
Kazalo	341

PRVO POGLAVLJE

ZAPANJUJUĆA NEISPRIČANA PRIČA

Postoji iznimno prirodno iscjeljujuća tvar koju STVARA VAŠE VLASTITO TIJELO za koju je medicinska znanost dokazala da je jedan od najmoćnijih poznatih prirodnih lijekova.

Za razliku od mnogih prirodnih zdravstvenih postupaka ovaj postupak ništa ne stoji, ne zahtijeva medicinske zahvate i s lakoćom se može pribaviti i koristiti u bilo kojem trenutku.

Opsežna medicinska istraživanja o ovom prirodnom lijeku nisu nikada prije bila skupljena i obznanjena širokoj javnosti, ali oni koji su imali sreće da čuju za ovaj lijek i koriste ga, otkrili su da često dovodi do zapanjujućih izlječenja čak i nakon što su sve druge vrste liječenja bile neuspješne.

Ova knjiga govori o liječnicima, medicinskim istraživačima i stotinama drugih ljudi koji su stoljećima koristili ovaj izniman lijek kako bi izliječili najrazličitije uobičajene bolesti i čak pobijedili prividno neizlječive. Ovo je izuzetna nikad prije ispričana

priča o prirodno ljekovitoj tvari koja je tako iznimna da je se jedino može nazvati - našim vlastitim savršenim lijekom.

Moje vlastito iskustvo s ovim malo poznatim prirodnim lijekom počelo je kao posljedica traganja za odgovorom na mnoge godine ozbiljnih kroničnih bolesti koje su počele u mom najranijem životu. Poput tisuća drugih ljudi danas, pojavile su mi se kronične, degenerativne bolesti koje službena medicina nije mogla izliječiti i koje su mi ugrožavale radnu sposobnost, funkcioniranje i jednostavno uživanje života.

U mladosti sam preboljela ospice, mums, vodene kozice i prehlade kao i svi drugi. I poput druge djece sam se igrala, trudila se i sanjala o danu kad ću biti moćna, slobodna mlada osoba. Ali meni se taj san nije ostvario.

Jednog prekrasnog srpanjskog jutra u svojoj dvanaestoj godini naglo sam se probudila. Iznenada, zatečena i uplašena, otkrila sam da ležim u tamnocrvenoj lokvi krvi koja je potpuno promoćila debeli madrac. Slaba i drhtava, izvukla sam se iz kreveta i osjetila strašnu, razdiruću bol u utrobi.

Moja majka je sva zabrinuta dotrčala na moje povike, ali procijenivši situaciju, reče da mi ne može mnogo pomoći oko bolova moje prve menstruacije. Ali niti ona niti ja u tom trenutku nismo znale da će se to što je trebao biti prirodni prijelaz u adolescenciju

i menstruiranje pretvoriti u svakodnevnu moru koja je trajala gotovo trideset godina.

Na početku svake mjesečnice neizostavno bih završila ili u liječničkoj ordinaciji ili na hitnoj pomoći, vrišteći od bolova, obilno krvareći uz velike krvne ugruške.

Tijekom nekoliko mjeseci otkako su počele moje paklene menstruacije, majka me bezuspješno vodila po gradu od liječnika do liječnika sve dok me naš obiteljski liječnik nije stavio na mjesečnu terapiju snažnih lijekova protiv bolova kao što su injekcije Demerola ili Darvona i onda me poslao kući s velikom okruglom bocom kodeina kojom bih se sljedećih osam do deset dana nastavljala kljukati do besvijesti. Taj isti ciklus ponavljao se svaki mjesec, gotovo dvadeset godina.

Tijekom puberteta jednostavni dnevni zadaci poput ustajanja i odlaska u školu za mene su često bili golemi i iscrpljujući naponi. Za razliku od ostatka obitelji i prijatelja, imala sam naglašena razdoblja velike iscrpljenosti. Postala sam krajnje podložna prehladama i gripu i cijelo vrijeme bila promrznuta do kosti, čak i u najtoplijim ljetnim danima.

Do četrnaeste godine, nastojanja da se nosim s jakim kroničnim bolovima i umorom dok pokušavam održati ritam svakodnevnih aktivnosti postala su nemoguća. Kolabirala sam i morali su me na nekoliko mjeseci povući iz škole i smjestiti u bolnicu. Ali čak i nakon niza pretraga i bezbrojnih razgovora s liječnicima i specijalistima nitko nije mogao dijagnosticirati uzrok mojih tegoba.

Konačno sam se vratila iz bolnice i uz pomoć velikih količina kodeina i jakih sredstava za ublažavanje bolova koje je moj liječnik spremno propisivao, nastavila borbu tijekom cijele srednje škole. U vrijeme kad sam napustila dom i otišla na koledž, simptomi krvarenja, iscrpljenosti, bolova i probavnih smetnji bili su već toliko naglašeni da često nisam mogla izaći iz sobe ili sudjelovati u dnevnim aktivnostima.

Godinama sam nastavljala dobivati injekcije Demerola i uzimati kodein te tom režimu dodala još nekoliko novih sredstava protiv bolova i lijekova za menstrualne tegobe koji su se s vremenom pojavili. Ali moje tegobe su se nastavljale nesmanjenom žestinom, a u narednim godinama mi se pojavilo još tisuće drugih, ozbiljnih zdravstvenih problema.

Između osamnaeste i tridesete godine dijagnosticirana mi je upala zdjelice, ulcerozni kolitis, Chronova bolest (kronična, bolna upala debelog crijeva), sindrom kroničnog umora, Hashimotova bolest (poremećaj štitnjače) i mononukleoza.

Imala sam jaku kroničnu upalu bubrega, dva pobačaja, kroničnu upalu mjehura, jaku kandidu i gljivice zajedno s naglašenom adrenalnom insuficijencijom i ozbiljnom kroničnom upalom uha i sinusa zbog kojih sam tijekom više godina neprekidno bila na antibioticima. Veliki problem su također postali hrana i alergija na kemikalije. Iako zbog alergije na gotovu svu hranu skoro ništa nisam jela, u stvari sam neprestano dobivala na težini što je još samo pogoršavalo sve ostale zdravstvene tegobe s kojima sam se nosila.

Bočice s lijekovima koje sam uzimala u tom razdoblju mogle bi prekriti cijelo polje, ali niti jedna od mojih bolesti ili poremećaja nisu se riješili nego su u stvari bili gori nego ikada - činilo se kao da sam postala puka hodajuća enciklopedija bolesti, a najgore u cijeloj situaciji jest da bez obzira koliko neuspjelih terapija lijekovima probala, svaki posjet liječniku pretvorio bi se u samo još jedan obeshrabrujući neuspjeh.

Dodatni veliki problem bile su nuspojave lijekova. Osjećala sam se poput ping-pong loptice, skaćući s jednog lijeka na drugi, dok su moji liječnici nastavljali propisivati sve više različitih lijekova kako bi se nosili s nuspojavama onih koje sam već uzimala.

Do moje tridesete počeo je jačati pokret za prirodno zdravlje. Očajno tražeći bilo kakvo rješenje, pokušala sam s prehrambenim režimom Adelle Davis koji se sastojao od velikih količina vitamina, akupunktura, kiropraktike i svake vrste biljnih pripravaka i prirodnih ljekovitih terapija bez lijekova koje sam mogla naći.

Unutar sljedeće dvije godine kronična upala mjehura je iščezla, a menstrualni bolovi i krvarenja su se bitno smanjili. Ulcerozni kolitis se također primirio dok je upala sinusa nestala. Osjećala sam da polako i sigurno ponovno dobivam snagu i zdravlje i čak počinjem osjećati djelić te energije i životnosti koju uživaju "normalni", zdravi ljudi - a sve to bez lijekova. Kad sam u trideset i četvrtoj godini zatrudnjela i uspješno bez pobačaja prošla prva tri mjeseca, činilo mi se da sam konačno dosegla potpuno zdravlje.

Na nesreću, u navali entuzijazma, podcijenila sam utjecaj trudnoće na moje vrlo krhko zdravlje, a porođaj za koji sam se tako

pažljivo pripremala bio je gotovo fatalna katastrofa i zahtijevao kiruršku intervenciju.

I kako se pokazalo, usprkos svim bolestinama i bolovima koje sam podnosila u godinama prije porođaja, sve je to izgledalo kao dječja igra u usporedbi s ozbiljnim komplikacijama teškog rađanja u koje sam strmoglavo uletjela.

Mjesecima nakon porođaja opsjedala sam ginekologa žaleći se na neprekidne i jake abdominalne grčeve, upalu mjehura i užasno bolne menstruacije. Moji tretmani iz područja prirodnog zdravlja doveli bi do privremenog olakšanja, ali za čudo, činilo se da nemaju iste blagotvorne i dugotrajne efekte koje su imali prije trudnoće.

Prošla sam sve zamislive medicinske pretrage koje su se sve pokazale negativnima, ali problemi jednostavno nisu nestali. Moj liječnik bi ustuknuo svaki put kad bih se pojavila na njegovim vratima i svaki put me sve čvršće uvjeravao da za takvu bol „nema osnova” i da je sve vjerojatno samo u mojoj glavi.

Nakon što sam svojim žalopijkama dojadila svim liječnicima u gradu, konačno sam odustala i odlučila “patiti u sebi” sve dok jednog vrućeg ljetnog dana, gotovo dvije godine nakon porođaja, nisam iznenada, vrišteći od bola, pala na pod dnevne sobe pred mog na smrt prestrašenog dvogodišnjeg sina. Doslovno sam morala puzati po podu da nazovem supruga. Zavijala sam dok me unosio u ordinaciju mog ginekologa koji je s neodobravanjem coknuo jezikom. “E, pa sad, ne može biti baš tako strašno, draga, prije samo nekoliko mjeseci prošla si sve pretrage”, uvjeravao me.

Dao mi je kodein i poslao me kući. Četrdeset osam sati poslije završila sam u operacijskoj sali na hitnoj operaciji višebrojnih tumora jajnika.

Dva dana nakon operacije moj liječnik je ušetao u bolničku sobu s pomirljivim osmijehom na licu. “Ha”, zavlačio je ispričavajući se, “nismo ni slutili da bi se nešto ovakvo moglo dogoditi. Jajnici su vam grozni - veličine su grejpa. Nije čudo da vas je boljelo. Žao mi je da ste tako dugo morali trpjeti bolove, ali znate, pretrage jednostavno nisu ništa pokazivale. I da, da ne zaboravim, patolog je pronašao neveliku endometrioza u vašem desnom jajniku.”

Endometrioza je neizlječiva ženska bolest pri kojoj se iz nepoznatih razloga tkivo maternice odvaja i odlazi na neko drugo mjesto u tijelu i veže za neki drugi organ ili tkivo. Ovo zalutalo tkivo uterusa spontano krvari odazivajući se na hormonske promjene i uzrokuje unutarnja krvarenja, zastrašujuće i često nepodnošljive bolove koji mogu uništiti normalan život i funkcioniranje. Ova bolest u žena nije neuobičajena, ali je neizlječiva, barem prema standardima službene medicine.

Moja “nevelika” endometrioza pretvorila se u čudovište koje je pojelo Tokyo - tri mjeseca nakon “uspješne” operacije ponovno sam sjedila u bolnici na ultrazvuku gledajući kako se na ekranu pojavljuje nekoliko novih endometrijskih tumora, a pratili su ih uobičajeni nepodnošljivi bolovi, unutarnje krvarenje, zatvor, upala mjehura uz krv u mokraći i krajnja iznemoglost.

Nakon ultrazvuka odlučila sam kontaktirati liječnika kojeg su mi preporučili kao stručnjaka za endometrioza. Rekao mi je da

mu se čini da moje tegobe proizlaze iz nedijagnosticirane jake endometrioze i nedovoljno aktivne štitnjače, koje su vjerojatno bile prisutne još od puberteta. Savjetovao je da smjesta idem na histerektomiju, što sam i napravila. Dan nakon operacije liječnik me posjetio i suho i utješno prošaptao da “više nikad neću imati problema s endometriozom”. Ali, bio je u krivu.

Dvadeset mjeseci poslije imala sam nove tumore i još jednu operaciju. Tri mjeseca poslije toga bolovi, tumori i unutarnje krvarenje pojavili su se ponovno i bila mi je zakazana šesta operacija unutar pet godina. Odbila sam.

Očajna i ozbiljno oslabjela odletjela sam u Meksiko gdje sam u alternativnoj klinici za tumore, koja je nudila neku nadu za moj slučaj, potrošila 15.000 dolara na intenzivnu kuru intravenske terapije golemim količinama vitamina i živim stanicama (citoterapija). Tjednima su liječnici ulijevali hranjive tvari i prirodne lijekove u moje vene i usta. Gledala sam kako su mnogi oboljeli od raka, oko mene, od tih tretmana naizgled bili sve bolje i bolje. I meni je bilo bolje - koja dva mjeseca.

Svoj četrdeseti rođendan provela sam u krevetu, beznadno bolesna, a tu sam provela već godinu dana. Lijekovi, operacije i meksički tretmani bili su potpuni promašaj, a moje uobičajeno ljekovito bilje i homeopatski lijekovi, iako bi pružali privremeno olakšanje, izgledali su gotovo beskorisni protiv ove bolesti. Do sada smo, i pored zdravstvenog osiguranja, suprug i ja potrošili na moje liječenje više od 100.000 dolara vlastitog novca, a svejedno nisam mogla čak ni ustati iz kreveta.

Prošla sam još jednu, posljednju operaciju kojom je uklonjen još jedan veliki tumor koji je krvario. Kad sam se iz bolnice vratila kući, imala sam svega 45 kilograma i postoperativnu infekciju koja je zahtijevala nekoliko kura antibiotika. Nakon uzimanja antibiotika pojavila mi se vrlo jaka zaraza kandidom. Dlanovi i ruke su mi bili prekriveni gljivičnom infekcijom koja je strašno svrbjela i ničim se nije mogla ublažiti ili izliječiti. Bila sam potpuno iscrpljena, vezana za krevet i sa snažnim bolovima.

Zbog operacija su također krenuli rani i naglašeni simptomi menopauze - valovi vrućine, promjene raspoloženja, nakupljanje tekućine i depresija. Ali budući da estrogen pojačava endometriozu, liječnica mi je savjetovala da se klonim uzimanja nadomjestaka za estrogen jer bi oni mogli imati jake i vrlo neugodne simptome.

Nekoliko mjeseci nakon operacije vratili su se dobro poznati endometrijski simptomi. Liječnica me uvjeravala da je sve u redu, ali kad sam iz bolnice zatražila i dobila dokumente o operaciji, otkrila sam da je tamo napisala “pored svih pokušaja da se endometriozu ukloni, rijetko se može jamčiti potpuni uspjeh; pacijentici će možda trebati daljnja terapija za endometriozu, lijekovima ili operacijom”. Meni i mom iscrpljenom i zbuđenom suprugu ta se prognoza činila kao nepremostiv i posljednji poraz.

Imala sam još jedan otvoreni razgovor s ginekologinjom koja mi je rekla: “S obzirom na težinu vašeg slučaja, vrlo je vjerojatno da ćete doživotno ići na dodatne operacije.” S obzirom na moje zdravstveno stanje u to vrijeme, nisam mogla zamisliti da bi to

“doživotno” moglo biti bilo što više od još nekoliko godina otupljujućih bolova i patnje prije nego moje tijelo potpuno odustane.

Nakon što sam gotovo cijeli život bila bolesna, ove posljednje epizode u kasnim tridesetim i ranim četrdesetim godinama činile su se kao posljednji udarac i stvarno više nisam osjećala da postoji bilo kakva nada za budućnost. Koliko god puta da su me liječnici uvjerali da će lijekovi i operacije izliječiti endometriozu i ostale moje poremećaje i omogućiti mi normalan život, pokazalo se da su bili u krivu.

Kada sam nakon nekoliko tjedana čula da je jedan od mojih prijatelja s klinike za tumore umro u snu, osjetila sam žaljenje zbog njegove obitelji, ali i sreću zbog njega. Konačno se oslobodio bola i patnje. Na više načina sam osjećala da mu se posrećilo i gotovo sam željela da se isto dogodi i meni; činilo se kako bi smrt bila blagoslov, posebno zato jer bi se moja obitelj konačno oslobodila prividno beskrajnog tereta moje bolesti i mogla nastaviti svojim životom.

Jedno jutro, sjedeći sama i obeshrabrena, bezvoljno sam skrenula pogled s knjige koju sam čitala na svog muža koji je ušao u sobu. “Zlato, našao sam još nešto što bismo mogli probati”, cvrkutao je nadobudno i nastavio prepričavati svoj razgovor sa ženom koja se izliječila od ozbiljnog i službeno neizlječivog poremećaja bubrega priklonivši se neobičnoj terapiji. “Štooo”, uzvratih kad mi je rekao u čemu se sastoji terapija. “Mislim da neću”, rekoh i vratih se čitanju knjige.

Ali nakon još nekoliko dana i još mnogih bolova i lijekova, muž mi je dao knjižicu s riječima: „Moraš ovo probati.“ Uzela sam knjigu i počela čitati.

Mala, neugledna knjiga bila je puna fascinantnih priča o ljudima koji su se riješili i najgorih bolesti uz pomoć naizgled čudne i malo poznate prirodne terapije. Terapija se činila nevjerojatno učinkovita, no svejedno sam osjećala otpor da je probam. Ali, kako sam nastavila čitati, ispovijesti su bile toliko uvjerljive, a terapija toliko jednostavna da mi iznenada više nije izgledala neobična ili apsurdna. Konačno, na toj točki mog sada već gotovo besmislenog postojanja znala sam da nemam što izgubiti ako je probam. I probala sam.

Na svoje golemo iznenađenje, već od prvog dana terapije, gotovo odmah sam se riješila neizlječivog zatvora i zadržavanja tekućine. Tijekom jednog tjedna nestali su oštri abdominalni i zjelični bolovi.

Kronična upala mjehura i gljivice (unutarnje i vanjske su ubrzo nestale), a alergija na hranu, iscrpljenost i probavne smetnje počeli su slabjeti.

Nakon još nekoliko mjeseci terapije iznenađeno sam primijetila da su se moje prehlade, gripe, upale grla i drugi simptomi viroze koji su se nakon operacija svi vratili i postali kronični sada rijetko javljali. Kosa koja mi je nakon pet operacija ispadala u pramenovima, postala je gusta i sjajna, težina mi se normalizirala, a energija i snaga su mi se toliko povećali da sam ponovno mogla raditi.

Prošlo ljeto sam kilometrima hodala po Velikom kanjonu. Prvi put u mnogo godina mogla sam plivati i čak satima udobno jahati na konju ili voziti planinski bicikl. To su prije sve bile nezamislivi pothvati. Na veliko iznenađenje moje obitelji i mene same, vratila sam se poslu i nakon trideset godina gotovo neprestane bolesti ponovno imam bogat, ispunjen život - sve to zahvaljujući nevjerovatno jednostavnom i učinkovitom prirodnom lijeku za koji gotovo nitko od nas ne zna da postoji.

Za mene, kao i za mnoge druge, ta prirodna terapija postala je neprocjenjiv dar zdravlja. Dala je brže i dramatičnije rezultate od bilo kojeg drugog prirodnog ili sintetskog medicinskog tretmana koji sam iskušala. To je stvarno bio čudesno sretan završetak moje duge priče o bolesti i neuspjelim liječenjima. Koristeći ovaj jednostavan prirodni lijek, zajedno s drugim prirodnim iscjeljujućim pristupima, kao što su homeopatija, ljekovito bilje, pravilna prehrana i odmor, uspjela sam nastaviti bez ikakvih bolesti i osjećala sam se bolje i snažnije nego ikada u životu sve od onog sudbonosnog srpanjskog dana prije mnogo godina.

Iako mi je taj prirodni lijek u početku izgledao čudan, kasnije sam na svoje iznenađenje otkrila da su zdravstveni istraživači već desetljećima pomno ispitivali i koristili tu ljekovitu tvar.

U stvari, skriveno od većeg dijela javnosti, ovaj nevjerovatno jednostavan i čudesan prirodni tretman dobro je potvrđena medicinska terapija koju su naveliko i uspješno tijekom cijelog 20. stoljeća posvuda u svijetu koristili liječnici i istraživači u mno-

go različitih medicinskih područja i dokazano je da je zapanjujuće učinkovit u liječenju velikog broja različitih bolesti.

Vrijeme je da svi saznamo za ovu terapiju i o rezultatima medicinskih istraživanja o ovom istinski važnom prirodnom lijeku, zbog čega sam i napisala ovu knjigu.

Do sada, kad god bi netko pisao ili govorio o upotrebi ove tvari u liječenju, rekli bi mu da je to tek nedokazani narodni lijek ili “bapska priča”.

Ali, kako ćete sada otkriti na sljedećim stranicama, to je potpuna neistina. Prava istina je da su liječnici i istraživači u medicini godinama znanstveno potvrđivali golemu učinkovitost ovog prirodnog lijeka ali nam o tome jednostavno nisu govorili zbog razloga koje ćemo kasnije obrazložiti.

Ovaj jednostavni prirodni postupak može se činiti manje blještav od komercijalnih lijekova i kirurških tehnika svemirskog doba jer ga se ne veliča u tisku niti slavi u sofisticiranim, sladunjavim reklamama. Ali kad niti jedan sintetski lijek na svijetu ne pomaže, ljudi poput mene neizmjerne su zahvalni za otkriće da je priroda dala ovo sigurno, bezbolno rješenje čak i za naizgled neizlječive bolesti.

U doba sofisticiranih lijekova, plastičnih dijelova tijela i mehanizirane medicine, iskreno se nadam da se svi možemo otvoriti i prihvatiti ovaj prirodni način iscjeljenja tijela te da će informacije u ovoj knjizi svima nama pomoći da više naučimo o (što bez stručavanja mogu nazvati) najboljem postojećem lijeku za bolesti i tjelesne tegobe.

DRUGO POGLAVLJE

ŠTO O TOME ZNA SUVREMENA ZNANOST (A NIJE NAM REKLA)

Iako su u ovom stoljeću spoznaje i rezultati istraživanja o ovom izuzetnom prirodnom lijeku uglavnom ostala u fasciklima medicinskih istraživača, ima ljudi koji su slučajno otkrili nevjerojatnu iscjeljujuću moć ove tvari i koristili je da se sami izliječe.

“Prije dvije godine službeno mi je postavljena dijagnoza adenokarcinoma prsnog koša s mogućim proširenjem na lijevo plućno krilo. Ubrzo nakon dijagnoze dospio sam u bolnicu jer su mi se pluća punila tekućinom. Bila je to teška borba da se tekućina prestane stvarati, a uz to sam imao užasan zatvor i osjećao se loše.

Onda sam dobio informaciju o ovoj terapiji. Čim sam progutao tu [tekućinu], dogodilo se čudo. Smjesta su mi se crijeva pokrenula. Olakšanje je bilo nevjerojatno, a stvaranje tekućine u plućima je na iznenađenje liječnika uskoro također počelo jenjavati. Nije im bilo druge nego da uklone

cijev iz mojih pluća. Htjeli su da se odlučim za kemoterapiju, zračenje ili operaciju, ali sam odbio i potpisao otpuštanje iz bolnice.

Prošle su dvije godine i ja sam još uvijek tu iako su mojim roditeljima rekli da imam samo četiri mjeseca života. Koristio sam i priličan broj drugih holističkih pristupa (čišćenje crijeva, ljekovito bilje itd.), ali da budem iskren, znam da mi je život spasila unutarinja i vanjska primjena [ove tekućine].”

- g. R., New York

“U dvadeset osmoj godini postavljena mi je dijagnoza reumatoidnog artritisa. Imala sam nevjerojatne bolove i oticanje zglobova. Još od osme godine sam patila od migrena i naviknula sam se svuda sa sobom nositi bočicu Excedrina. Nikada nisam izašla iz kuće bez bočice. Tijekom godina rasli su i problemi s težinom pa sam dosegla skoro 100 kilograma.

Napokon sam srela osobu koja mi je ispričala o ovoj čudesnoj prirodnoj terapiji, ali najveće čudo bila sam ja sama. Počela sam uzimati [ovu tekućinu] i četiri i pol mjeseca poslije imala sam 65 kilograma. Izgubila sam 34 kilograma! Artritis je nestao, glavobolje su nestale i osjećam se kao da mi je dvadeset.”

- gđa B., Florida

“Smijao sam se kad sam prvi put čuo za ovu terapiju i nisam je shvaćao ozbiljno. U to vrijeme mi je glavna briga bio razmahani AIDS koji su mi upravo dijagnosticirali i rak usta za koji se pretpostavljalo da će se proširiti po cijelom tijelu. Ali, odlučio sam probati ovu terapiju površinski na vrlo izražene lišajeve. Lišajevi ne samo da su potpuno nestali nakon nekoliko tjedana, već se potpuno promijenila i suha, ispucana i bolna koža posvuda oko nožnih prstiju i po stopalima. Pojavila se nova koža koja je bila meka poput dječje. Imala je lijepu svježuju boju i činilo se kao da se ne radi o mojoj vlastitoj koži!

Tada sam pokušao s unutarnjom primjenom, svaki dan, i tijekom sljedećih sedam mjeseci tumori u ustima su bivali sve manji dok nisu potpuno nestali! Čirevi u ustima i genitalni herpes koji su me prije mučili nisu se više niti jednom vratili. Nikada se u životu nisam bolje osjećao.”

- g. Q., New York

Ali nisu samo ovakvi ljudi koristili ovu izvanrednu tvar za svoje izlječenje. Medicinski znanstvenici i liječnici u SAD-u i svuda u svijetu dokazali su da ova nevjerojatna tekućina i njezine sastavnice u stvari mogu razoriti uzročnike bolesti, viruse, bakterije i zloćudne tumore, otopiti opasne ugruške krvi koji uzrokuju srčane udare, izliječiti čireve, gojaznost, astmu, alergije, prehlade, gripu i probavne smetnje i još mnoštvo drugih poremećaja i bolesti.

Ova jednostavna prirodna tekućina sadrži jedan od najboljih i najsigurnijih diuretika koji su ikad pronađeni. Dokazano je da zacjeljuje ozbiljne rane i opekline i da ne ostavlja ožiljke i jedan je od najboljih dostupnih prirodnih ovlaživača kože.

Nakon gotovo sto godina suvremenih istraživanja medicinski istraživači o ovoj tekućini i njezinim sastavnicama izvještavaju sljedećim nalazima:

“U kliničkim ispitivanjima gdje se koristio ekstrakt ove tekućine kod oboljelih od raka većina pacijenata u ispitivanju je pokazala značajna poboljšanja nakon samo jednog tretmana, a produženi tretman je doveo do smanjivanja veličine tumora i normalizacije biokemijskih testova bez toksičnih ili opasnih nuspojava.”

- dr. S. Burzynski, Physiology, Chemistry & Physics, 1977.

“Iznenadujuće lako ubija viruse. U jakim koncentracijama ne samo da slabi viruse kao što su polio i bjesnoća nego ih doslovno uništava.”

- Radovi Društva za eksperimentalnu biologiju (Society of Experimental Biology), 1936.

“U ovoj tekućini kod pacijenata s AIDS-om pojavljuju se prirodna antitijela HIV-a”

- Medicinski centar, Sveučilište New York, 1988,

Što o tome zna suvremena znanost (a nije nam rekla)

“U dovoljnim koncentracijama, ubija bakteriju koja uzrokuje gonoreju.”

- dr. Robert C. Noble, Odjel zaraznih bolesti, Medicinski koledž, Sveučilište Kentucky, 1987.

“Može kontrolirati široki raspon alergija na hranu, kemikalije i okoliš.”

- dr. C. M. W. Wilson, Odjel gerijatrije, bolnica Law, Škotska, 1983.

“Može ubiti ili zaustaviti rast bakterija koje uzrokuju tuberkulozu.”

- The American Review of Tuberculosis, 1954.

“Ova tvar je jedan od najsigurnijih i najkorisnijih poznatih diuretika. Indicirana je upotreba u liječenju tlaka u mozgu i očima, tumora mozga koji se ne mogu operirati, ozljeda lubanje i nagnječenja mozga.

Preporučuju se daljnja ispitivanja ove tvari u tretiranju kroničnog glaukoma, hidrocefalusa, delirium tremensa, premenstrualnih edema, meningitisa i epilepsije.”

- Simpozij o kirurgiji glave i vrata, Urea - New Use Of An Old Agent, 1957.

“Ova tvar djeluje kao odlično i sigurno prirodno cjepivo i pokazalo se da liječi široki raspon poremećaja, uključu-

jući kronični i akutni hepatitis, hripavac, astmu, alergije na pelud, osipe, migrene i poremećaje rada crijeva. Postupak je tako jednostavan da se može primjenjivati bez poteškoća.”

- dr. J. Plesch, Medical Press, London, 1947.

“Otkrili smo da olakšava mnoge bolesti kao što su multipla skleroza, kolitis, visoki krvni tlak, lupus, reumatoidni artritis, hepatitis, hiperaktivnost, probleme s gušteračom, psorijazu i ekceme, dijabetes, herpes zoster i mononukleozu.

- dr. N. Dunne, medicinska savjetnica Irske udruge za liječenje i istraživanje alergija, Oxford Medical Symposium, 1981.

“Određene komponente ove tvari inhibiraju rast zloćudnih tumora kod miševa... dok manje doze koče rast, veće doze dovode do povlačenja tumora.

- Science Magazine, 1963.

“O ovoj tvari je vjerojatno objavljeno više znanstvenih radova nego o bilo kojem drugom prirodnom spoju.”

- Journal of the American Medical Association, 3. srpnja 1954.

Dakle, što je taj misteriozni čudesni lijek i zašto nitko od nas ništa o njemu ne zna? Ako tijelo uistinu stvara takvu zapanjujuću tvar i liječnici i znanstvenici su je koristili za liječenje ljudi, gdje su novinski izvještaji, priznanja, reklame, slavljenje u medijima?

Želite znati odgovor? Onda se pripremite tako da najprije otvori-
rite svoj um. Otklonite svoju početnu nevjericu i pripremite se za
najbolje čuvanu tajnu u povijesti medicine.

Taj izuzetni, čudesni lijek koji su mnogi liječnici, istraživači i
stotine ljudi koristili za liječenje jest - ljudski urin.

Iznenadeni ste? I sad prije nego završite “Ne vjerujem u to” i
bacite ovu knjigu, razmislite o ovome: Znali vi to ili ne, već ste re-
ciklirali i probavljali svoj urin - i to velike količine tijekom duže
vremena i upravo to je razlog da ste danas živi.

Kao što medicinska istraživanja pokazuju:

*“Urin je glavni sastojak amniotske tekućine u kojoj pli-
va ljudski fetus.*

*Normalno, nerođeno dijete “udiše” tu amniotsku tekućinu
punu urina u svoja pluća. Ako je mokraćni kanal zatvoren,
fetus ne stvara ovu tekućinu, a bez nje se pluća ne razvijaju.”*

- New York Times Medical Section, 16. kolovoza 1988.

Ovo je činjenica koju vjerojatno nitko od vas bez medicinsk-
og obrazovanja ne zna, ali stvarnost je da je urin apsolutno nužan
za funkcioniranje vašeg tijela i da njegova unutarinja i vanjska pri-
mjena ima dokazane medicinske rezultate koji daleko nadmašuju
sve što mi kao javnost možemo zamisliti.

Bez obzira koliko žestoko reagirali ili koliko jaka bila vaša
nevjerica, do trenutka kad završite s čitanjem ove knjige bit ćete
potpuno uvjereni i zatečeni svime što nam medicinska zajedni-

ca nije rekla o ovom nevjerojatnom ali u javnosti gotovo potpuno nepoznatom prirodnom lijeku.

Ono što ljude najviše zapanji kad prvi put čuju o medicinskoj upotrebi urina jest da nikad prije nisu čuli za to. Za najveći dio čovječanstva urin nije ništa više od pomalo odbojnog “otpada” koje tijelo treba izlučiti kako bi normalno funkcioniralo.

Ali, kao što ćete otkriti, urin nije otpadni tjelesni proizvod, već prije izuzetno dragocjena fiziološka tvar za koju se kroz cijelu povijest medicinske znanosti, sve do današnjih dana, pokazalo da ima smislenu medicinsku primjenu o kojoj većina nas ne zna apsolutno ništa.

Jedna od prvih stvari s kojom moramo raščistiti jest uobičajeno mišljenje o urinu - urin nije ono što mislite. U stvari, vjerojatno i nemate pojma što je uistinu urin i kako ga tijelo stvara.

Urin nije, kao što nas većina vjeruje, prekomjerna voda iz hrane i tekućina koja ide kroz crijeva i tijelo ju izbacuje. Znam da obično o urinu razmišljamo na taj način - jedemo i pijemo, crijeva iscijede korisne tvari iz hrane, a urin je ostatak, prljava otpadna voda koju tijelo ne želi, i stoga se nikada, nikada ni u kojem obliku ne treba ponovno vraćati u tijelo. Točno? Krivo.

Bez obzira koliko bilo popularno takvo razmišljanje, jednostavno nije točno. Urin se ne stvara u vašim crijevima. Urin stvaraju bubrezi. Što to u stvari znači i na koji način bi to trebalo promijeniti vaš stav prema urinu?

Laičkim rječnikom, evo kako i zašto se u tijelu stvara urin: kad jedemo, hrana koju probavimo u želucu i na kraju u crijevi-